T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 255
KARAR NO : 2016 / 296
KARAR TR : 9.5.2016

ÖZET: Karayolunda meydana gelen trafik kazasında sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın davalı idarece giderilmesi istemiyle açtığı rücuen tazminat davasının, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A.S.A.Ş.
Vekilleri : Av.İ. K., Av.A. H. V.
Davalı : Karayolları Genel Müdürlüğü
Vekilleri : Av.F.Y., Av.D. G.Ç.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkili Şirkete sigortalı bulunan 65 ... 202 plakalı aracın, 11.10.2010 tarihinde Van-Bitlis karayolu Adilcevaz ilçesi yakınlarında tek taraflı maddi hasarlı trafik kazası nedeniyle hasara uğradığını, tamirinin ekonomik olmadığı dikkate alınarak aracın pert edildiğini; araç sahibine sigorta poliçesi kapsamında 23.11.2010 tarihinde 25.000.00 TL ödeme yapıldığını, kasko sigorta poliçesi sigortasından yararlanan kişinin bu poliçeden doğan tüm haklarını müvekkil şirkete devrettiğini; müvekkili şirketin bu araçtan sovtaj bedeli olarak 12.500.00 TL para aldığını; trafik kaza tutanağına göre; bu kazanın, yol çalışması yapan idarenin yol üzerinde asfalt zemini bozarak mucur dökmesi ve yolda gelişi güzel bırakmış olduğu mucur yığınlarından dolayı meydana geldiğini; sigortalının, aracıyla seyir halinde iken trafik akışına engel olacak şekilde herhangi bir işaret levhası olmaksızın aniden asfalt yolun biterek mucur dökülmüş yolu fark etmeyerek bunların aracı savurması neticesinde kaza yaptığını; kazada kusurun tamamının, yolun bakım ve onarımından sorumlu olan idareye verildiğini; zararın ödenmesi için yaptıkları başvurunun reddedildiğini; Anayasanın 125. maddesinin son fikrasına göre, İdarenin ister kusurlu ister kusursuz olsun, kendi işlem ve eylemlerinden doğan zararları tazmin etmekle yükümlü olduğunu; davalı idarenin yapım ve bakımından sorumlu olduğu yollara ilişkin gerekli tedbirleri almak zorunda olduğunu ancak bozuk yol tamirini yapmayarak, yoldaki trafiğin akışını engelleyen malzemeleri kaldırmayarak bu görevini ihmal ettiğini; dava haklarının TTK'nun 1301.maddesinin 1.fikrasına göre sigortacıya geçtiğini; müvekkil şirketin meydana gelen kaza nedeni ile kasko sigortası poliçesinden dolayı ödemiş olduğu toplam paranın 25.000,00 TL. olduğunu, fakat burada, sovtaj bedelinden elde ettiği miktardan sonra tahsil edemediği zararın bir kısmı olan 9.375,00 TL miktarın ödenmesini istediklerini ifade ederek; davalı idarenin müvekkiline tazminat ödenmeyeceğine ilişkin işleminin iptaline, müvekkiline, ödemiş olduğu zararlarının karşılığı olarak 9.375,00 TL tazminatın davalı idareden ödeme tarihi olan 23.11.2010 tarihinden itibaren reeskont faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle 22.2.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

VAN 3.İDARE MAHKEMESİ: 31.5.2011 gün ve E: 2011/702, K:2011/294 sayı ile, Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkilerini düzenleyen 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 7'inci maddesi hükmüne yer verildikten sonra; 19.01.2011 gün ve 27820 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanunun 14. maddesi ile değişik 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun görevli ve yetkili mahkemeleri düzenleyen 110'uncu maddesinde; "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır..." hükmünün yer aldığı, bu madde hükmünün yasanın Resmi Gazetede yayımlandığı tarih itibariyle yürürlüğe girdiği; olayda; yukarıda yer verilen Yasa uyarınca kazanın meydana geldiği yolun yapım ve bakım çalışmalarını yapma yönünden sorumlu bulunan ve bu itibarla davacılar tarafından 2918 sayılı Yasadan kaynaklanan bir sorumluluk davası biçiminde Karayolları Genel Müdürlüğüne karşı açılan davanın 2918 sayılı Yasanın 110 maddesi uyarınca Mahkemelerince esasının inceleme görev ve yetkisinin bulunmadığı, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu; görülmekte olan davanın, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun görevli ve yetkili mahkemeleri düzenleyen 110'uncu maddesinde 6099 sayılı Kanunun 14. maddesi ile yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği 19.01.2011 tarihinden sonra 22.02.2011 tarihinde görevsiz yargı yerinde açıldığı gerekçesiyle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Danıştay 8.Dairesince, 2.12.2011 gün ve E:2011/7079, K:2011/6282 sayı ile onanan; karar düzeltme istemi de aynı Dairece, 23.5.2012 gün ve E:2012/3377, K:2012/3376 sayı ile reddedilen görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle, 6.7.2012 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Van 2.Asliye Hukuk Mahkemesi; 25.3.2014 gün ve E:2012/328, K:2014/244 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek, davanın reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesi; 2.4.2015 gün ve E: 2014/25219, K:2015/5271 sayı ile, kamu hizmeti görmekle yükümlü olan davalı Karayolları Genel Müdürlüğünün, kamu

hizmeti sırasında verdikleri iddia olunan zararlardan dolayı özel hukuk hükümlerine tabi olmadığı; olayın idari karar ve eylemlerden doğan zararlar niteliğinde bulunduğundan, zararın ödetilmesi isteklerinin 11.2.1959 günlü ve 17/15 sayılı YİBK Kararı'nın 2.bendi hükmünce, tam yargı davasının konusunu oluşturduğu; bu davaların ise 2577 Sayılı İYUK'nun 2.maddesi hükmü uyarınca, idare aleyhine, idari yargı yerinde tam yargı davası olarak açılmasının gerektiği; 2918 sayılı KTK'nun hukuki sorumluluğuna ilişkin 85 ve onu izleyen maddelerinde araç işletenin sorumluluğunun düzenlendiği, idarenin hizmet kusurundan kaynaklanan sorumluluğunun bu yasa kapsamı dışında tutulduğu; somut olayda, davalının, yol çalışması nedeniyle gerekli önlemleri almadığı, trafik işaretleme ve levhalarını eksik yaptığı ileri sürülerek, Karayolları Genel Müdürlüğü hakkında hizmet kusuruna dayanılarak dava açılmış olduğu; bu durumda uyuşmazlığın İdari Yargının görev alanında kaldığı; 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesinden bahisle; mahkemece, açıklanan Yasa hükmü doğrultusunda işlem yapılarak Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması ve eldeki işin incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye değin ertelenmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulmasının doğru görülmediği gerekçesiyle; davacı vekilinin temyiz itirazının kabulü ile hükmün bozulmasına karar vermiştir.

VAN 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 3.3.2016 gün ve E:2015/455, K:2016/88 sayı ile, Mahkemece bozmaya uyma kararı verilmiş, Yargıtay kararındaki gerekçeler doğrultusunda; yargı yolu yönünden mahkemenin görevsizliğine, dava dosyasında görevli yargı merciinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, eldeki dosyanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından görevli yargı merci yerinin belirlenmesine kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilip karar numarası alınmakla birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, Van 2.Asliye Hukuk Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Ancak, adli ve idari yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyası ile idari yargı dosyasının bir örneğinin son görevsizlik kararını veren Mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen tek taraflı trafik kazasında sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın bir kısmının davalı idarece giderilmesi isteminden ibaret bulunan bir rücuen tazminat davasıdır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş; aynı Kanunun, "Karayolları Genel

Müdürlüğünün görev ve yetkileri" başlıklı 7. maddesinde; " Karayolları Genel Müdürlüğünün bu Kanunla ilgili görev ve yetkileri şunlardır:

a) Yapım ve bakımdan sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmak,

b) Tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını tespit etmek, yayınlamak ve kontrol etmek,

c) (Mülga: 17/10/1996 - 4199/47 md.)

d) Trafik ve araç tekniğine ait görüş bildirmek, karayolu güvenliğini ilgilendiren konulardaki projeleri incelemek ve onaylamak,

e) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak suretiyle, yönetmelikte belirlenen hız sınırlarının üstünde veya altında hız sınırları belirlemek ve işaretlemek,

f) Trafik kazalarının oluş nedenlerine göre verileri hazırlamak ve karayollarında, gerekli önleyici teknik tedbirleri almak veya aldırmak,

g) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında trafik güvenliğini ilgilendiren kavşak, durak yeri, aydınlatma, yol dışı park yerleri ve benzeri tesisleri yapmak, yaptırmak veya diğer kuruluşlarca hazırlanan projeleri tetkik ve uygun olanları tasdik etmek,

h) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak önerilen gerekli önlemleri almak veya aldırmak,

i) (Mülga: 3/5/2006 – 5495/4 md.)

j) (Değişik: 17/10/1996 - 4199/5 md.) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlemek; 47 nci maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,

k) Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmaktır.

(Son fıkra Mülga : 28/3/1985 - 3176/16 md.)" hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı sigorta şirketine kasko sigorta poliçesi ile sigortalanan 65 …202 plakalı aracın 11.10.2010 tarihinde karayolunda seyir halinde iken 965-11 Kontrol Kesim Numaralı Adilcevaz-Ahlat Devlet Karayolu'nun 9+100 kilometresinde tek taraflı trafik kazasına maruz kaldığı; anılan kaza nedeniyle oluştuğu ileri sürülen zararları karşılayan davacı şirket tarafından, Türk Ticaret Kanunu'nun 1301. maddesine dayalı olarak karşıladığı zararın, maddi zararın oluşmasında kusurlu olduğundan bahisle davalı Karayolları Genel Müdürlüğü'nden tazmini istemiyle dava açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda

gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Van 2.Asliye Hukuk Mahkemesi'nce yapılan başvurunun reddi ile, aynı Mahkemece ayrıca verilen 3.3.2016 gün ve E:2015/455, K:2016/88 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Van 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN REDDİ ile aynı Mahkemece ayrıca verilen 3.3.2016 gün ve E:2015/455, K:2016/88 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde, Üye Süleyman Hilmi AYDIN'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN

KARŞI OY

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/580 K:2015/592 sayılı kararında belirtmiş olduğum düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum. 9.5.2016

ÜYE
Süleyman Hilmi AYDIN